

- застосування класичної методики з нарахуванням амортизації на остаточну вартість об'єкту нерухомості дає більші розміри платежів за перші 4 роки (на 13 - 42 %) в порівнянні з варіантом ануїтетних платежів;

- розміри щорічних лізингових платежів, що розраховані за методикою з застосуванням формули ануїтетів, значно (на 17 – 19 %) менші визначених платежів за перші 4 роки, які отримані з застосуванням класичної методики при рівномірному методі нарахування амортизації.

Порівняння отриманих величини лізингових платежів із ставками орендної плати за користування елітною нерухомістю у Житомирському напрямку Київської області показує переваги фінансового лізингу з позицій лізингоотримувача, оскільки навіть максимальна величина лізингового платежу при використанні першого варіанту менше сум орендної плати за користування аналогічною нерухомістю.

Отже, отримані результати можуть бути використані лізингодавцями та лізингоотримувачами при узгодженні умов лізингу нерухомості, обґрунтуванні схем виплати лізингового внеску та нарахування амортизації по об'єкту нерухомості.

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Голуб О.М., студент,

**Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Ринковий розвиток економіки призводить до непередбачуваних і різких змін у попиті та пропозиції робочої сили. Якщо пустити ці процеси на самоплив, безладдя й хаосу в кадровому забезпеченні галузей економіки навряд чи уникнути.

Теорія ринків з труднощами пошуку виникла як реакція на похибки стандартної теорії ринку, яка передбачала рівний і повний доступ усіх учасників до інформації і місця проведення торгів. Однак багато ринків далекі від такої ідеалізації.

Покупці і продавці нерухомості, роботодавці і потенційні працівники зазвичай довго шукають один одного. Через обмеженість часу та інформації вони часто змушені погоджуватися на гірші

варіанти цін чи зарплат, ніж може запропонувати ринок. Як наслідок, ціни і зарплати на ринках з труднощами пошуку значно варіюються.

Роботодавці та шукачі роботи не можуть відразу знайти один одного з огляду на високу плінність вакансій та обмежену інформацію про реальну зарплату.

Оскільки для пошуку потрібні додаткові час і ресурси, виникають економічні "сили тертя", які гальмують процес працевлаштування. Люди надовго залишаються безробітними, а високі соціальні виплати у розвинутих країнах сприяють цьому.

Науковці радять урядам зважати на існування "сил тертя" на ринку праці і "грати за їхніми правилами". На думку вчених, безробіття неможливо подолати підвищенням розміру виплат.

Вивчаючи вплив продуктивності на ринок праці, слід відмітити, що поглиблення безробіття внаслідок негативних економічних шоків є значно швидшим порівняно з реакцією показника зайнятості на економічний підйом.

Нарешті Україна перетнула кризову відмітку в сфері зайнятості: нині, замість характерного для 90-х років минулого та початку нинішнього століття відчайдушного «шукаю роботу» маємо засилля оголошень «пропонуємо роботу». Більше того, ми вже не вибираємо, а «перебираємо» роботою.

В Україні торік зафіксовано найнижчий рівень безробіття. Та для тих, хто шукає гідно оплачувану роботу, це ще не привід для оптимізму. Більшість молодих людей вважають, що від правильного вибору професії залежить їхня доля, місце в житті. На їхню думку, будь-яка робота корисна для суспільства і має, по-перше, гідно оплачуватися, а, по-друге, бути цікавою, подобатися, або, принаймні, влаштовувати.

Відчутні зрушення на ринку праці стали можливими завдяки спільним зусиллям працівників служби зайнятості, роботодавців, органів центральної та місцевої влади.

Проте ми лише підійшли до розв'язання глибинних проблем забезпечення громадян роботою, яка б відповідала їхнім потребам і стану економічного розвитку країни. Сьогодні державі потрібна нова якість робочої сили, а людям – гідні умови праці та гідна винагорода.

Підтвердження тому – більше двох мільйонів незаповнених вакансій і водночас сотні тисяч громадян, які шукають роботу. Що це – свідчення самодостатності ринку праці чи, навпаки, результат його розбалансованості, коли поряд із сучасними виробництвами співіснують тисячі підприємств з допотопним рівнем технологій, які навіть жebraки обходять стороною.

Насторожує ще одна цифра: серед безробітних близько двох третин – жінки, половина – жителі сільської місцевості, третина – молодь віком до 35 років. Отже, маємо певну дискредитацію: за статтю, місцем проживання, віком. Виходить, одних роботодавців зустрічає з розкритими обіймами, а перед іншими розводить руками – ви нам не потрібні...

Майже кожен третій з тих, хто сьогодні звертається до центрів зайнятості, носив колись горде звання – робітник. Кожен четвертий був службовцем. Але кожен сьомий взагалі нічого не вмів робити. Отже, всіх їх треба або навчати, або перенавчати.

Подібна невідповідність попиту на робочу силу її пропозиції у професійно-кваліфікаційному та територіальному розрізі зумовлює значну міжрегіональну диференціацію зареєстрованого безробіття. Вирівняти цю амплітуду є нелегким завданням для служби зайнятості.

Є ще одна (їй досить суттєва) частина наших співвітчизників, які, розчарувавшись у спроможності держави забезпечити їх право на працю, взагалі покинули межі країни, спокусившись на примарні обіцянки іноземних роботодавців, окремі з них опиняються в жахливому становищі безправних рабів.

Усі ці проблеми – виклики для України і в першу чергу для державної служби зайнятості, яка за 17 років набула практичного досвіду і здатна своєчасно та ефективно реагувати на зміни в економіці та суспільні потреби.

Певним чином їй це вдається. Насамперед завдяки посиленню ролі служби як координатора вітчизняного ринку праці, ініціативності регіональних центрів зайнятості, впровадженню сучасних технологій і методів роботи.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сахненко В.І.

ОСОБЛИВОСТІ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА В АГРАРНІЙ СФЕРІ

**Єсаулов В., аспірант,
Національний університет природокористування та біоресурсів
України**

Для України сільське господарство має особливо велике значення тому, що воно є однією з найбільших галузей національної економіки. Про це свідчить ряд важливих макроекономічних параметрів. Найважливішим серед них є частка сільського